

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 grudnia 2014 roku (data nadania w placówce pocztowej) I. S. wniósł o zwolnienie od egzekucji ruchomości zajętych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy M. w W. M. R. w dniu 27 listopada 2014 roku w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko jego córce, K. Z., na mocy tytułu wykonawczego wydanego w sprawie IX GC 254/14. Ponadto wniósł o obciążenie kosztami pozwanego według norm przepisanych.

Powód w uzasadnieniu wskazał, iż zajęte przez komornika ruchomości znajdujące się w mieszkaniu przy ul. (...) w W. stanowią jego majątek odrębny natomiast tytuł wykonawczy został wydany przeciwko jego córce K. Z., która obecnie u niego mieszka. Wskazał, iż zwrócił się do wierzyciela o zwolnienie mienia stanowiącego jego własność z egzekucji.

(pozew k. 1-2)

W odpowiedzi na pozew pozwana D. K. wносиła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że powód nie sprecyzował w pozwie konkretnych przedmiotów co do których wnosi o zwolnienie od egzekucji. Ponadto podniosła, że powód nie wykazał, że przedmioty te stanowiły jego własność a nie własność dłużniczki a samo jego oświadczenie w tym względzie jest niewystarczające . Powołała się przy tym na spoczywający na powodzie ciężar dowodu . Nadto wskazała, że z uwagi na wspólne zamieszkiwanie dłużniczki z powodem komornik był uprawniony do dokonania zajęcia ruchomości w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego .

(odpowiedź na pozew k. 26-29)

Na rozprawie w dniu 10 września 2015 roku powód sprecyzował, że domaga się zwolnienia z egzekucji wszystkich zajętych przedmiotów.

(k.37)

Przed zamknięciem rozprawy powód popierał powództwo a pozwana wносиła o jego oddalenie. (k. 38)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie tytułu wykonawczego – wyroku zaocznego Sądu Rejonowego dla(...) w W. Wydział IX Gospodarczy z dnia 12 czerwca 2014 roku w sprawie IX GC 254/14 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności – Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy M. w W. M. R. prowadzi przeciwko K. Z. postępowanie egzekucyjne pod sygnaturą Km 365/14. Wierzycielem dłużniczki jest D. K. .

K. Z. od listopada 2014 roku przebywa pod adresem W., ul. (...).

(dowód : bezsporne, kopia tytułu wykonawczego k. 32, oświadczenie dłużniczki k. 34)

W dniu 27 listopada 2014 roku w mieszkaniu przy ul. (...) w W., w którym dłużniczka zamieszkuje z ojcem, I. S., Komornik dokonał zajęcia ruchomości w postaci telewizora kineskopowego P. o szacunkowej wartości 150 złotych, szafki pod telewizor w kolorze jasny brąz o szacunkowej wartości 40 złotych, drewnianej, oszklonej szafki w kolorze ciemny brąz o wartości szacunkowej 400 złotych , szafki nocnej w kolorze białym o wartości szacunkowej 30 złotych, białej toaletki z lustrem o wartości szacunkowej 250 złotych, telewizora kineskopowego P. w kolorze srebrnym o wartości szacunkowej 150 złotych. W toku czynności obecny był powód I. S., któremu przedmiotowej ruchomości oddano pod dozór. Dłużniczka oświadczyła, że ruchomości te należą do I. S..

(dowód : protokół zajęcia k. 3-4)

Pismem z dnia 12 grudnia 2014 roku powód zwrócił się do wierzycielki o zwolnienie powyższych przedmiotów z egzekucji podnosząc, iż ruchomości te stanowią jego własność.

(dowód : pismo k. 5)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane kopie dokumentów, których zgodność z oryginałami i prawdziwość nie była kwestionowana w toku postępowania. W zasadzie stan faktyczny był między stronami bezsporny – spór koncentrował się jedynie wokół kwestii własności ruchomości, które zostały zajęte, o czym w dalszej części uzasadnienia. Z tych względów Sąd oddalił wniosek pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań Komornika jako powołanego na okoliczności niesporne i w konsekwencji nie wymagające dowodu. Powód nie powoływał się bowiem na jakiegokolwiek dokumenty potwierdzające jego tytuł własności do przedmiotowych ruchomości a fakt zamieszkiwania dłużniczki wraz z ojcem nie budził wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Wywiedzione przez I. S. powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 841 § 1 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Jeżeli dłużnik zaprzecza prawu powoda, należy oprócz wierzyciela pozwać również dłużnika (§ 2). Natomiast w myśl § 3 powołanego przepisu, powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

Powództwo ekscydencyjne zmierza do zakwestionowania zasadności lub dopuszczalności egzekucji, mimo że osoba trzecia nie zarzuca niezgodności z prawem dotychczas dokonanych czynności. Przeciwstawia się prowadzeniu egzekucji z określonego przedmiotu, gdy egzekucja z tego przedmiotu narusza jej prawa podmiotowe (G. T., Przesłanki wytoczenia powództwa ekscydencyjnego, PS 1996, nr 7–8, s. 89 i n.). Podstawa do wytoczenia powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji występuje wówczas, gdy w toku zajęcia zostały naruszone prawa osoby trzeciej (np. dana rzecz jest własnością tej osoby), przy czym, co podkreśla się w piśmiennictwie, chodzi o naruszenie tego rodzaju, że doszło do zajęcia takiego składnika majątkowego, z którego wierzyciel nie ma prawa zaspokoić swojej wierzytelności.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, iż w ocenie Sądu powód zachował termin przewidziany w przepisie art. 841 § 3 k.p.c. do wniesienia przedmiotowego powództwa. Zajęcie ruchomości miało miejsce w dniu 27 listopada 2014 roku a powództwo w niniejszej sprawie zostało wniesione w dniu 16 grudnia 2014 roku. **Jednakże podlega ono oddaleniu jako nieudowodnione.**

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że powód działający bez profesjonalnego pełnomocnika wraz z zawiadomieniem o terminie pierwszej rozprawy otrzymał pouczenie o treści 6 kc i 232 kpc oraz został zobowiązany do złożenia ewentualnych wniosków dowodowych (k. 16) Zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie , która z danego faktu wywodzi skutki prawne a stosownie do treści art. 232 kpc strony zobowiązane są przedstawiać dowody dla wykazania faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W odpowiedzi na pozew pozwana (wierzycielka) zakwestionowała fakt, iż powód jest właścicielem zajętych ruchomości i powoływała się na to, iż powód nie dołączył do pozwu żadnych dokumentów ani też innych dowodów , które fakt ten by wykazywały. Zatem w świetle art. 6 kc powód winien w toku niniejszego procesu udowodnić, za pomocą wszelkich dostępnych środków dowodowych, że przedmiotowe ruchomości stanowią jego własność .

Zarządzeniem z dnia 20 sierpnia 2015 roku (doręczonym powodowi w dniu 2 września 2015 roku) odpis odpowiedzi na pozew został powodowi doręczony wraz z zobowiązaniem do zajęcia pisemnego stanowiska w sprawie oraz do

złożenia ewentualnych wniosków dowodowych w terminie 7 dni pod rygorem ich pominięcia oraz pouczenie o art. 207 kpc. Zatem termin na złożenie pisma procesowego upływał w dniu 9 września, 2015 roku.

W tym miejscu zaznaczyć trzeba, że stosownie do treści art. 316 kpc Sąd przy wydaniu wyroku bierze pod uwagę stan rzeczy na chwilę zamknięcia rozprawy. Na rozprawie w dniu 10 września 2015 roku pozwana podtrzymywała swoje stanowisko w sprawie nie zgadzając się na zwolnienie przedmiotów wskazanych w zajęciu od egzekucji. Z uwagi na fakt, iż **do akt sprawy nie wpłynęło żadne pismo strony powodowej**, stanowiące wykonanie powyższego zarządzenia, Przewodnicząca zapytała powoda o jego stanowisko w sprawie jak również o to, czy zgłasza jakieś wnioski dowodowe. **Powód oświadczył, że żadnych wniosków dowodowych nie będzie zgłaszał, nie informował również o tym, że wystosował do Sądu jakiegokolwiek pismo procesowe, nie domagał się przesłuchania kogokolwiek w charakterze świadka w niniejszej sprawie.** W takiej sytuacji, w ocenie Sądu, uznać należało, iż na datę zamknięcia rozprawy powodowi nie udało się wykazać i udowodnić, iż przedmioty, których żądał zwolnienia z egzekucji, są jego własnością, Sąd nie ma wiadomości z urzędu o tym, kiedy powyższe przedmioty zostały kupione i przez kogo. Tym samym, powód nie wykazał, aby w niniejszej sprawie istniała podstawa żądania zwolnienia przedmiotowych ruchomości spod egzekucji. Z tych względów, Sąd oddalił powództwo w całości. Na marginesie zaznaczyć trzeba, że pismo powoda wpłynęło do Sądu już po wydaniu wyroku, w dniu 10 września 2015 roku o godz. 13.47 (data prezentaty) a zostało podłożone do akt sprawy w dniu 17 września 2015 roku.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach postępowania stanowił art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie, z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Niewątpliwie przegranym w niniejszej sprawie jest powód. Mając zatem na względzie wniosek pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, na zasądzoną od strony powodowej na rzecz pozwanej tytułem kosztów procesu składają się koszty zastępstwa procesowego pozwanej przez radcę prawnego w kwocie 180 zł ustalone na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.) powiększone o opłatę skarbową od dokumentu pełnomocnictw w kwocie 34 zł.

Z tych wszystkich względów, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.